

РЕШЕНИЕ

№ 858

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10610** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата ЗДвП.

Образувано е по жалба от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление - [населено място],[жк]Комплекс Бизнес парк С. №1,[жилищен адрес]представявано от К. Щ., чрез процесуалният им представител адв.Н. И. със съдебен адрес за призоваване – гр.В.Т., [улица] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №20-1275-000637/23.09.2020г.,издадена от Р. М. В.–Началник Сектор „Пътна полиция,, гр.В.Т.,с която на основание чл.171,т.2Аб. "А“ от ЗДвП по отношение на [фирма]-клон В. Т. е наложена принудителна административна мярка–прекрътяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца и са отнети СРМПС №010114312 и 2 броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС] .

В жалбата е посочено,че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения.Моли се заповедта да бъде отменена.

Ответникът – началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-гр.В. Т.–в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не

изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 22.09.2020г., около 12.25 часа, в гр. В.Т. на [улица], К. Т. Р. е управлявал товарен автомобил „Фолксваген пасат“ с рег. [рег.номер на МПС]. Последният е бил спрян за проверка от служители на ОДМВР–гр.В.Т., които в хода на проверката констатирани, че същият е без свидетелство за управление на МПС-лишен от право да управлява МПС по административен ред. Съставен е бил Акт за установяване на административно нарушение серия ГА №274420. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение била издадена заповед №20-1275-000637/23.09.2020г., от Р. М. В.–Началник Сектор „Пътна полиция“, гр.В.Т., с която по отношение на [фирма]-клон В. Т. на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети СРМПС №010114312 и 2 броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС].

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този

закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая Заповед №3663-214/27-07.2017г.директорът на ОДМВР-гр.В.Т. е оправомощил началника на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-гр.В.Т. да прилага принудителни административни мерки по ЗДвП .

Заповедта е издадена в предвидената в закона форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаване на акта. Освен позоваване на АУАН се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. Същата е мотивирана касателно обстоятелствата и фактите наложили нейното постановяване, включително и чрез препращане към съдържанието на съставения АУАН. Отделно от горното следва да бъде уточнено и това, че практиката мотивите да съществуват в друг документ, съставен от друг или същия орган, преди издаване на оспорения административен акт, се прилага постоянно, не противоречи на закона и е в съответствие с ТР №16/1975г. Описаните в акта за установяване на административно нарушение фактически обстоятелства за административни нарушения по ЗДвП съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. Затова АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства на акта по смисъла на чл.59, т.4 АПК.

Относно преценката за материална законосъобразност на заповедта, съдът съобрази следното:

Правилото на чл.171, т.2а ЗДвП предвижда прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година“.

Съгласно разпоредбата на [чл.170, ал.1 от АПК](#), административният орган е този, който трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в процесната заповед, тоест негова е доказателствената тежест за установяване на релевантните факти, които обосновават налагането на ПАМ, което в случая не е сторено. По делото не са представени доказателства, че към момента на установяване на посоченото в АУАН нарушение, К. Р. не е притежавал валидно свидетелство за управление на МПС. Съгласно чл. 190 от ЗДвП след влизане в сила на НП, с което се налага наказание на водач или собственик на МПС, препис от него се предоставя на съответното структурно звено на МВР, където се водят на отчет водачът и МПС, а издетите свидетелства за управление на МПС се изпращат на съответната служба на МВР за съхранение и отчет. В случая, доказателства не са представени, въпреки, че при издаване на процесната заповед органа се е позовал на обстоятелството, че К. Р. не притежава СУМПС. В тази връзка и съда не би могъл да извърши проверка на

посочените обстоятелства, обосноваващи материалната законосъобразност на процесната заповед. Приложената ПАМ се явява материално незаконосъобразна и следва да бъде отменена, тъй като не са били налице всички кумулативно изискуеми предпоставки за налагане на ПАМ, съобразно нормата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП в изложения по-горе смисъл.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски, но такива не се претендират от процесуалния му представител, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град III отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление - [населено място],[жк]Комплекс Бизнес парк С. №1, [жилищен адрес] представлявано от К. Щ., чрез процесуалният им представител адв. Н. И. със съдебен адрес за призоваване – гр.В. Т., [улица] Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №20-1275-000637/23.09.2020г., издадена от Р. М. В.–Началник Сектор „Пътна полиция“, гр.В.Т., с която на основание чл. 171, т.2А б. "А" от ЗДвП по отношение на [фирма]-клон В. Т. е наложена принудителна административна мярка–прекръпяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца и са отнети СРМПС №010114312 и 2 броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС].

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: